

gerne på tværs af blokke at prøve at skabe rammerne for, at borgerne i samfundet kan løse de udfordringer, vi står over for. Så her er også et klart plus i karakterbogen fra Liberal Alliances side, nemlig at statsministeren lægger vægt på, at politikerne ikke alene kan løse de udfordringer og de problemer, vi står over for.

Omvendt synes jeg også, at der undervejs i talen var en tendens til lidt for ofte at fremhæve Danmark som værende et foregangsland. Det var jo et begreb, som Nyrupregeringen opfandt. Der kom adskillige brochurer og pjecer under overskriften Danmark som foregangsland, altså den her lidt selvfede tendens til at tro, at vi har fundet den rigtige måde at gøre det på i Danmark.

Kl. 16:41

Der er mange steder, hvor vi har fundet rigtig gode løsninger i Danmark, men hvis man lader sig forblinde fuldstændig af den tanke, at vi har fundet de rigtige løsninger, så tror jeg, og så tror Liberal Alliance i høj grad på, at det kan komme til at spærre for udsynet og muligheden for at lade sig inspirere af løsninger andre steder.

Der er jo faktisk andre steder, hvor man har fundet om muligt endnu bedre løsninger, end vi har i Danmark. Faktisk er det jo sådan, at man fandt frem til, at hvis man gennemførte det forslag til en skattereform, som kom fra Skattekommisionen, så ville Danmark ikke længere være verdens mest lige samfund, men være verdens næstmest lige samfund, for så ville vi være overhalet af svenskerne.

Men de tal, som rapporten byggede på, var gamle tal, for svenskerne har faktisk lavet reformer siden de tal, som gør, at selv om man havde gennemført kommissionens forslag fuldstændig, så ville Danmark stadig væk have været det mest lige samfund i verden, og så ville vi jo reelt set trods alt have haft et bedre skattesystem end det, man nu fandt frem til sammen med Dansk Folkeparti. Et lidt mere offensivt udspil fra en skattekommision ledet af en socialdemokrat, det synes jeg må vække til eftertanke hos en borgerlig regering.

Det store spørgsmål er så for os, i hvor høj grad det bliver reformer, som kommer til at præge den her regerings politik, reformer skråstreg justeringer, som er udtrykket, der er valgt i det forslag til vedtagelse, som vi også står bag i dag, som Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance står bag i dag. Vi vil selvfølgelig meget gerne flytte vægten, sådan at justeringerne ikke bare bliver småjusteringer, men

bliver store justeringer, og dermed vil der nok være nogle enkelte, som vil mene, at de ligefrem kunne tituleres som værende reformer.

Der er mange steder, man kunne tage fat, og der er mange områder, som ikke er blevet nævnt af statsministeren i hans første redegørelsesdebatt. Efterlønnen vil vi stadig væk mene er et væsentligt element at få op på bordet. Allerede hen over sommeren kommer vi til at diskutere arbejdsmarkedsreformerne, når Arbejdsmarkedskommissionen kommer med sine bud. Der synes vi, at det har været lidt trist at se, at øvelsen allerede er gået i gang med at skyde potentielle forslag ned, næsten inden de er nået ud over rampen. Vi har 4 års dagpengeperiode i Danmark, i Sverige har man 2 års dagpengeperiode. Sverige er ikke ligefrem noget uland, men alligevel er det fuldstændig umuligt at diskutere, om vi kunne strikke en anden model sammen i Danmark mod så til gengæld f.eks. at kunne have en lidt højere ydelse i starten.

Jeg tror også, det er meget, meget vigtigt, at en borgerlig regering tager fat i det faktum, at den offentlige sektor er en servicesektor. Det er det største serviceerhverv, der overhovedet findes, og derfor skal man ikke blive ved med at forsøge at forfine et planøkonomisk system, komme lidt glasur på det, nej, man skal tage fat i det og gøre det til et markedsorienteret system, og det betyder, at man i langt, langt højere grad skal give plads til reel ledelse i den offentlige sektor på de enkelte institutioner, give plads til, at fagligheden kan blomstre derude, og ikke pøse den offentlige sektor til med regler og regeltyranni og mistillid.

Vi kunne godt tænke os øget brug af udlicitering og privatisering. Vi vil gerne have fjernet lukkeloven, vi vil gerne have gjort op med spillemonopolet, vi vil gerne have diskuteret brugerbetaling i sundhedssystemet. Der er rigtig meget af den brugerbetaling, vi har i sundhedssystemet, som i bund og grund er urimelig, fordi den bunder i nogle historiske tilfældigheder, som gør, at der f.eks. er rigtig meget brugerbetaling, når man går til tandlæge, og så er der andre områder, hvor der ikke er nogen brugerbetaling. Hvorfor kan vi ikke komme i gang med at diskutere en reform af det system?

Folkeskolerne er et kerneområde. Vi så meget gerne, at folkeskolen i langt, langt højere grad, end de er i dag, blev stillet frit, at man fik maksimal frihed ind på det område. Og med hensyn til universiteterne: Kunne man ikke forestille sig, at Danmark en dag i det mindste kunne have et